

د جمهوري رياست لپاره د بنځو ټاڪل

ليکنه : احمد نويد (نوري)

د حقوقو او سياسي علومو د پوهنځي استاد

سريزه

حامداً لله ومصلياً على رسول الله وبعد:

جمهور رئيس هغه شخص دې چې په اړوند هيواد کې د قيادت په برخه کې له هغې شخص څخه پورته بل شخص نه وي يعنې په يو هيواد کې لمړني شخص ته جمهور رئيس ويل کېږي ، چې دې جمهور رئيس ته د اسلام په سياسي نظام کې خليفه او اميرالمؤمنين ويل کېږي او په جمهوري نظامونو کې ورته ولسمشر يا جمهور رئيس ويل کېږي .

دا چې د مسلمانانو عمومي قيادت (خلافت) څه شي د ی او آيا کيدای شي چې بنځه د مسلمانانو د خليفه په حيث وگومارل شي او کله نو ددې بحث په ترڅ کې به ان شاء الله چې ددې دواړو پوښتنو لپاره د شرعي مصادرو څخه ځوابونه پيدا کړو .

۱. د خلافت لنډه پېژندنه

خلافت د دولتونو د سياسي رژيمونو د جملې څخه د اسلام د سياسي نظام نوم دی چې په لغت کې د خلف، يخلف د باب د مصدر صيغه ده چې معنی يې وروستی يا بيا راتلونکې نسل دی²⁷⁹ همدارنگه خلافت په لغت کې د خليفه کېدلو ، د يو چا قايم مقام کېدل ، نيابت کول ، امامت او امارت په معنی دی²⁸⁰ .

او په اصطلاح کې خلافت عبارت د هغه سياسي نظام څخه دی چې د الله تعالی د لوري د ټول بشریت لپاره غوره کړای شوی دی ، ټول قوانين او هدايات يې د الله تعالی له لوري نازل شوي دي ، يو تلپاتې او جامع نظام دی چې د هر وخت او هر ځای سره مطابقت لري او د ټول بشریت د خير او فلاح او سوکالۍ لامل گرځي²⁸¹ .

همدارنگه د خلافت د تعريف په هکله امام ابوالحسن الماوردي داسی وايي:

اسلامي حکومت (خلافت) ددې لپاره جوړېږي چې د اسلام د سپېڅلي دين د ساتنې او د دنيا د نظم او نسق په چلولو کې د نبي صلی الله عليه وسلم نيابت وکړي²⁸² .

²⁷⁹ گوهر رحمان ، اسلامي سياست ، ژباړه : قریب الرحمن سعید ، پیغام خپرندوی مرکز ، ص ۹۹

²⁸⁰ حسن عمید ، فرهنگ فارسي عمید ، انتشارات فرهنگ نما ، تهران ، ۱۳۸۸ ، ص ۴۳۹

²⁸¹ زاهدي احمدزی ، د اسلامي حکومت بنسټونه ، امير کروړ کتابتون ، پېښور ، کال ۱۳۸۷ هـ ش ، ص ۵

²⁸² گوهر رحمان ، اسلامي سياست ، ژباړه : قریب الرحمن سعید ، پیغام خپرندوی مرکز ، ص ۱۰۲

۲. آیا په اسلام کې بنځه د خلافت دنده په غاړه اخیستلای شي؟
 په اسلامي شرعي نظام کې بنځه د مسلمانانو د خلیفه او عمومي قاید په حیث ټاکل شرعاً ناروا او یو نا مشروع کار گڼل شوی دی او د اسلامي اصولو خلاف دی ځکه چې په قرآن کریم کې الله ﷻ فرمایلي دي چې سړي په بنځو باندې حاکمان دي او همدارنگه د اسلام د نصوصو د مطالعې وروسته به په واضحه توګه معلومه شي چې اسلام بنځو ته د خلافت د ترسره کولو مسؤلیت او حق ندې ورکړی بلکې دا بار یې د نارینه وو په اوږو باندې بار کړې دې نو د خپلې ادعا د ثبوت لپاره لاندې دلایل ذکر کوو:

د قرآن کریم دلایل:

لکه څرنگه چې قرآن کریم د الله تعالی کتاب دی او د مسلمانانو لپاره یو دایمي او کامل قانون دی او د مسلمانانو د ژوند ټولې مهمې مسئلې پکې بیان شوي دي نو په همدې خاطر لمرې د بنځو د خلافت د جواز او عدم جواز په هکله د قرآن کریم آیتونه د دلیل په توګه ذکر کوو:

۱- الله تعالی د النساء سورت په ۳۴ آیت کې فرمایي:

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ لِمَا النِّسَاءُ بِهِ فَلَظَنَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ قَاتِتٌ حَفِظَتْ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ ۗ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيماً كَبِيراً ۚ²⁸³

ژباړه: نارینه پر بنځو مسلط اداره چیان دي، له دې امله چې الله د هغو ځینو (نارینه و) ته پر ځینو نورو (بنځو) لوړتیا وربښلې ده، او له دې کبله چې نارینه خپل مالونه لګوي؛ نو کومې بنځې چې صالحې دي، هغوی د فرمان مننې خوی لري او د نارینه و په غیاب کښې د الله تعالی تر ساتنې او څارنې لاندې د هغو د حقوقو ساتنه کوي. او تاسې چې د کومو بنځو له سرغړونې څخه اندېښمن یاست، هغوی (لومړی) پوه کړئ، (بیا) د خوب ځایونه ورڅخه جلا کړئ او (بیا)

ويي وو هي، نو که هغوی ستاسي منونکې شي نو هغو ته د لاس غځوني لپاره ببخايه پلمې مه جوړوئ. باور ولری چې له پاسه الله شته چې لوی او لوړ دی.²⁸⁴

شرح: په فو موري آيت شريف کې الله "ع" د قيادت په برخه کې په بنځو باندي د نارينه وو برقيو بيان کړې ده پدې معنی چې قيادت او رهبري به د نارينه وو په لاس کې وي او په څرگند ډول باندي يې د قواميت مقام نارينه وو ته ورکړې دې د اچې قواميت څه شي دې نو مور به د قوام د کليمې معنی وگورو چې قوام څه ته وايي:

ډاکتر حسن عميد په خپل قاموس (فرهنگ فارسي عميد) کې د قوام د کلمې په معنی کې وايي چې قوام هغه چاته وايي چې د يو کار د ترسره کولو د عهدي څخه ووتلای شي او يا هم هغه څوک چې د امر کولو توانايي ولري.²⁸⁵

همدارنگه استاد عبدالقيوم زاهد مشواني په خپل قاموس (زاهد پښتو - پښتو سيند) کې وايي چې قوام د نظام په معنی دې او يا هغه چاته ويل کيږي چې کوم کار پرې قايم وي يعنې چې کار د هغې د عهدي پورې تړلې وي.²⁸⁶

پدې هکله مولانا ابو الاعلی مودودي په خپل تفسير تفهيم القرآن کې داسې فرمايلي دي چې قوام هغه چاته وايي چې د يو وگړي يا ادارې يا نظام د چارو د سم چلولو، ساتنې او څارنې او د هغه د اړتياوو د پوره کولو مسؤل وي.²⁸⁷

همدارنگه د قوام د معنی په هکله شيخ القرآن والحديث مولانا عبدالسلام رستمي چې د جامعه تعليم القرآن د مدرسې موسس او استاد وو په خپل تفسير "أحسن الكلام" کې داسې فرمايلي دي چې د قوام نه مراد د کورنۍ د کارونو انتظام دی او همدارنگه د دې آيت شريف په تفسير کې وايي چې ددې آيت يو مقصد دادې چې د بنځو امارت او امامت په نارينه وو باندي منع دی.²⁸⁸

همدارنگه د دې مبارک ايت شريف په شرحه کې مولوي صاحب عبدالله فاني په خپل تفسير "تفسير لامثال" کې دارنگه تشریح کړې ده چې د زنانه وو له په سرو باندي هيڅ قسم مشري او

²⁸⁴ محمد حسن، ديوبندي/شبير احمد عثمانی، کابلی تفسير، مطبع مجمع خادم الحرمين الشريفين ق ص ۴۶۶

²⁸⁵ حسن، عميد، فرهنگ فارسي عميد، انتشارات فرهنگ نما، تهران، ۱۳۸۸، ص ۷۴۹

²⁸⁶ عبدالقيوم زاهد، مشواني، زاهد پښتو-پښتو سيند، دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۹۵ هـ ش ص ۷۵۲

²⁸⁷ سيد ابوالاعلی، مودودي، تفسير تفهيم القرآن، ژباړه: مولوي قيام الدين كشاف، ۱۳۶۲ هـ ش ص ۴۵۰-۴۶۰

²⁸⁸ عبدالسلام، رستمي، تفسير القرآن الكريم، دارالسلام خپرندويه ټولنه، پشاور، ۱۴۲۳ هـ ق ص ۱۹۰

منصب نشته او همدارنگه د قوام د معنی په هکله یې داسې ویلي دي چې قوام په عربي کې هغه چاته ویل کیږي چې د څه کار د نظام د چلولو والا وي نو لهدا د ښځو لپاره هیڅ منصب او مشري جایز نده ²⁸⁹.

نو د پورته آیت شریف د معنی او مفهوم څخه داسې معلومیږي چې نارینه په ښځو باندې حاکم ، آمر ، مسؤل او مشران ټاکل شوي دي او ښځو لپاره هیڅ جایز نده چې هغه دې آمره او حاکمه شي ؛ نو کله چې الله تعالی ښځو ته په مطلق ډول په نارینه وو باندې د مشرۍ حق ندې ورکړې نو د عمومي خلافت حق خو یې بلکل ندې ورکړې.

۲ - همدارنگه د النساء سورت په ۳۲ نمبر آیت شریف کې الله "ج" فرمایلي

دي:

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا ۙ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا ۚ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ²⁹⁰

ژباړه: او څه چې الله ستاسې څخه ځينو ته د ځينو نورو په پرتله زیات ورکړيدي، د هغو هیله مکوي؛ د نارینه و برخه د هغو له کړنو سره سمه او د ښځو برخه د هغو له کړنو سره سمه ده. هو، له الله څخه د هغه د فضل دعاگاني وږي. په دې کسبي شک نشته چې الله په هر څه پوه دی ²⁹¹.
 شرحه: په مخکي نې آیت شریف کې داسې بیان وشو چې نارینه به په ښځو باندې حاکمان گړځول کېږي او مشري او امارت به هم د نارینه وو په لاس کې وي نو که کومه ښځه وایي چې زه هم باید د امارت او رهبرۍ حق ولرم نو دا آیت شریف ورته د قرآن کریم څخه وړاندې کوو چې الله "امر کړې دې چې نارینه به حاکم وي او تاسو (ښځینه) به ددې خبرې ارمان او طلب نه کوی ځکه چې الله "ج" ښه پوهیږي چې د ځمکې په سر به امیر او خلیفه څوک وي .

۳ - الله تعالی په خپل مبارک کتاب قرآن عظیم الشان په البقره سورت ۲۲۸

نمبر آیت شریف کې فرمایي:

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۙ ۗ ²⁹²

²⁸⁹ عبدالله ، فاني ، تفسير لامثال ، جلد اول ، معراج کتب خانه ، پشاور ، ۱۴۱۰ هـ ق ص ۳۰۹

²⁹⁰ القرآن الكريم ، سورت النساء ، آیت ۳۲

²⁹¹ عبدالله ، فاني ، تفسير لامثال ، جلد اول ، معراج کتب خانه ، پشاور ، ۱۴۱۰ هـ ق ص ۳۰۷

²⁹² القرآن الكريم ، سورة البقره ، آیت ۲۲۸

ژباړه : او شته سړو ته په دوی (بنځو) باندې بهتروالې .

شرحه : ددی آیت شریف په تفسیر کې مولوي صاحب عبدالله فاني په خپل تفسیر (تفسیر لامثال) کې داسی بیان کوي چې نارینه لره په بنځو باندې درجه او مرتبه شته چې دا درجه او مرتبه امامت ، د طلاق حق ، قضاء ، حکومت او صدارت ته شاملیږي او پدې اړه نور آیتونه او صحیح احادیث هم موجود دي ²⁹³.

نو د قرآن عظیم الشان د پورته مبارکو آیتونو د ذکر کولو وروسته چې په قاطع ډول پکې الله تعالی امر کړې دې چې حاکمیت او خلافت د نارینه وو دنده ده او بنځې ددی دندې د ترسره کولو حق نلري نور نو د نورو دلایلو د ذکر کولو اصلاً هیڅ حاجت نشته خو بیا هم د موضوع د لا روښانتیا لپاره د اسلامي شریعت له نورو مصادر و څخه هم یو څه دلایل ذکر وو.

د نبوي احادیثو څخه دلایل:

لکه څرنګه چې مو مخکې د قرآن کریم د مبارکو آیتونو په اساس دا خبره په اثبات ورسوله چې بنځې د اسلام په سیاسي نظام کې نشي کولای چې د نارینه وو رهبري په لاس کې واخلي نو د موضوع د لا ښه روښانه کولو لپاره د نبوي احادیثو څخه هم یو څه دلایل بیانوو.

۱ - امام ابو عبدالله محمد بن عبدالله الحاکم متوفی ۴۰۵ هـ ق په خپل کتاب المستدرک علی الصحیحین کې له ابو بکره "رضی الله عنه" څخه روایت کوي چې هغه ویلي دي : یو ځل د مجاهدینو یو لښکر د غزا څخه کامیاب راستون شو ؛ کله چې رسول الله "صلی الله علیه وسلم" له هغوی څخه د دښمن د فوځ او د فتحې د لاملونو په هکله پوښتنه وکړه نو د مسلمانانو د لښکر مشر ورته د جنگ مکمل حالات بیان کړل او ورته یې وویل چې د کافرانو د لښکر مشر یو بنځه وه نو ددی خبرې په اورېدو سره رسول الله "ص" وفرمایل:

«هَلَكَتِ الرَّجَالُ حِينَ أَطَاعَتِ النِّسَاءَ»:

ژباړه: کله چې سړو د بنځو اطاعت او مشر تابه قبوله کړه نو هرو مرو هلاک شول (مستدرک ۴ ټوک ۲۹۱ مخ) ²⁹⁴

شرحه: د رسول الله "صلی الله علیه وسلم" لدې مبارک قول څخه له ورايه معلومیږي چې هر کله چې د نارینه وو مشري د بنځو په لاس کې شي نو هغوی به هرو مرو هلاکېږي او دلته یې د

²⁹³ عبدالله ، فاني ، تفسیر لامثال ، جلد اول ، معراج کتب خانه ، پشاور ، ۱۴۱۰ هـ ق ص ۱۳۱

²⁹⁴ زاهدي احمدزی ، بنځه او سیاست ، امیر کروړ کتابتون ، پشاور ، ۱۳۹۱ هـ ش ص ۵۴

کفارو د ماتې د یو لامل په توګه د هغوی د ناسالمې رهبرۍ (دا چې رهبري یې د ښځې په لاس کې وه) یادونه کړې ده یعنې د رسول اکرم "صلی الله علیه وسلم" د قول څخه داسې معلومېږي چې ښځه په رهبرۍ کې هیڅکله کامیابې په لاس نشي راوړلای.

نو کله چې رسول الله "صلی الله علیه وسلم" د یو فوځ د مشرۍ په برخه کې د ښځې رهبري ناکامه او بده وګڼله نو د عمومي خلافت لپاره خو په طریق اولی سره د ښځې رهبري سمه نده او بل دا چې رسول الله "صلی الله علیه وسلم" دلته د اطاعت کلمه استعمال کړه او پدې کې هم عمومي اطاعت (د خلیفه اطاعت) راځي او هم د یوې برخې اطاعت.

۲- امام محمد بن اسد ماعیل البخاري په خپل صحیح کې له ابی بکره "رضي الله عنه" څخه روایت کوي چې ویلي یې دي: کله چې نبي کریم "صلی الله علیه وسلم" ته دا خبر راوړسید چې د فارس په ملت باندې د کسری لور (بوران بنت خسرو) واکمنه شوې نبي کریم "صلی الله علیه وسلم" وفرمایل²⁹⁵: «لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ».

ژباړه: هغه ملت او قوم به هیڅکله هم کامیاب نشي چې ښځو ته د چارو واګې سپاري (صحیح البخاري ۵ ټوک)

شرح: د هغه قوم د ناکامۍ خبره کړې ده چې مشري یې د ښځې په لاس کې وي او رښتیا هم بیا داسې وشول چې ډېر ژر بیا د فارس امپراطوري د مسلمانانو لخوا ونیول شوه او د اسلامي قلمرو جز وګڼل شوه.

۳- علامه حافظ علي بن ابی بکر الهیثمی متوفی ۷۰۸ هـ ق په خپل کتاب مجمع الزوائد کې د ابوبکره "رضي الله عنه" څخه روایت کوي چې د نبي کریم "صلی الله علیه وسلم" په وړاندې د سبا د قوم د ملګې بلقیس د حکومت کولو یادونه وشوه نو رسول الله "صلی الله علیه وسلم" وفرمایل:

لَا يُقْدِسُ اللَّهُ أُمَّةً قَادَتْهُمْ امْرَأَةٌ.

ژباړه: الله "ج" هیڅکله داسې قوم سپیڅلې نه ګرځوي چې قیادت یې د ښځې په لاس کې وي (مجمع الزوائد - ۲۱۰ مخ)²⁹⁶.

شرحہ: ددی حدیث شریف مفہوم ہم ہمگہ دی چہ مخکی د نورو مبارکو حدیثونو پہ شرحہ کی بیان شو چہ د اللہ "ج" پہ نزد ہیخکله ہم د بنحو رهبري او قیادت پہ نارینه وو باندي صحیح ندی.

۴ - امام ابن الاثیر پہ خپل کتاب النهایه فی غریب الحدیث کی د ابوبکره رضی اللہ تعالیٰ عنہ ^{خخه} روایت کوي چہ وایي ، نبی کریم "صلی اللہ علیہ وسلم" فرمایلي دي: مَا أَفْلَحَ قَوْمٌ قِيمَهُمْ امْرَأَةً. (جامع ترمذی ، ۴ توك ، ص ۵۲۹)

ژباړه: هغه قوم به هیخکله بریمن او مُراد ته رسیدونکی نشي چہ د چارو منتظم یې بنخه وي ²⁹⁷. شرحہ: ددی حدیث شریف مفہوم ہم د هغه نورو مبارکو احادیثو پشان دی چہ مخکی ہم ذکر شول ، او هغه دا چہ رسول اللہ "صلی اللہ علیہ وسلم" د هغه قوم د ناکامی او هدف ته د نه رسېدو خبره کړېده چہ د چارو واگی بنحو ته سپاري ، برابره خبره ده که هغه د عمومي قیادت موضوع وي او که د یوې خاصې ادارې د رهبری موضوع وي.

۵ - امام ابو داوود طیالستی متوفی ۲۰۴ هـ ق چہ د حدیث پوهانو د دریمې طبقې خلاند او اوخار حافظ تهر شوې دی په خپل معتمد کتاب مسند کی له ابوبکره رضی اللہ تعالیٰ عنہ ^{خخه} روایت کړې دی چہ ویلي یې دي ، رسول اللہ "صلی اللہ علیہ وسلم" فرمایلي دي: لَنْ يُفْلَحَ قَوْمٌ أَسَدُوا أَمْرَهُمْ امْرَأَةً. (مسند ابو داوود طیالستی ، ص ۱۱۸)

ژباړه: هغه قوم او ملت به هیخکله بریمن او مُراد میندونکی نشي چہ خپلې سیاسي چارې او قیادت بنخې ته وسپاري ²⁹⁸.

شرحہ: ددی مبارک حدیث هدف هم هماغه دی چہ مخکی په نورو احادیثو کی تیر شو د بیاخلي تکرار خخه یې تهر پرو.

د اسلامي اُمت د علماوو اجماع:

خرنگه چہ د اسلامي فقہی د اصولو له مخې په شریعت کی دریمه منبع او مصدر د اُمت د علماوو اجماع ده نو مور هم اوس پدی خای کی د اسلامي اُمت د علماوو اجماع ته مراجعه کوو:

خرنگه چہ مور مخکی د بنحو د حاکمیت په اړه د قرآن او سنت خخه دلایل ذکر کړل او پدی هم پوه شو چہ دلایل قاطع دي نو د اُمت د علماوو اجماع ته دلته ضرورت نشته خکه چہ

²⁹⁷ پورتنی منبع ، ص ۶۲

²⁹⁸ پورتنی منبع ، ص ۶۵

اجماع په هغه وخت کې کېږي چې د يوې موضوع په هکله صريح نص نوي موجود او د ښځو د مشرۍ د حرمت په اړه خو ډير قوي او قاطع نصوص موجود دي نو ځکه تر دې دمه د اُمت علماوو د ښځو د مشرۍ د جواز اجماع نده کړې²⁹⁹.

د اسلام د سياسي تاريخ څخه دلائل:

لکه څرنگه چې د اسلام د سياسي نظام ټول قواعد د رسول الله "صلى الله عليه وسلم" څخه وروسته هم د خلفای راشدينو په وخت کې تطبيق شوي دي او همدارنگه تر ۲۰مې ميلادي پېړۍ پورې هم په نړۍ کې د مسلمانانو خلافت موجود وو نو پدې ټولو کې هيڅکله هم يوه ښځه د مسلمانانو د خليفه په توگه نده مقررې شوې چې د تشریح لپاره به يې هره يوه دوره په لنډه ډول شرح کړو.

د راشد خلفاؤ دوره:

د اسلام د سياسي تاريخ په عرف کې خلفای راشدين د رسول الله "ص" څخه وروسته د مسلمانانو څلورو خليفه گانو ته (ابوبکر صديق رضي الله تعالى عنه، عمر فاروق رضي الله تعالى عنه، عثمان ابن عفان رضي الله تعالى عنه او علي ابن ابی طالب رضي الله تعالى عنه) ته ويل کېږي او دوی ته ځکه خلفای راشدين وايې چې ددوی د خلافت به زمانه کې يو کار هم د اسلامي شريعت خلاف نه ترسره کېده (مگر د انسانانو شخصي گناهونه) نو په همدې خاطر ورته خلفای راشدين يا (د رسول الله "ص") ريښتوني نابيين وايي، نو ددوی په وخت کې د اسلام د سياسي نظام ټول قواعد په مکمل شکل سره تطبيق شوي دي خو بيا هم هيڅ داسې مورد پکې په لاس نه راځي چې گوندې ښځه دې د مسلمانانو د خليفه په حيث ټاکل شوې وي سره ددې چې ددوی ترمنځ ډېرې پوهې، فقيهيې او په اسلام کې د لوړ شان خاوندانې صحابياني موجودې وې چې اسلامي تاريخونو هغوی د قهرمانانو ښځو تر عنوان لاندې ذکر کړي دي خو بيا هم هغوی نه د مسلمانانو د خليفه په توگه ټاکل شې دي او نه يې ددې دندې د اجرا کولو غوښتنه کړې ده³⁰⁰ نو په همدې اساس دا خبره هم د يو دليل په توگه ذکر کولای شو چې ښځې هيڅکله هم د مسلمانانو د خليفه په حيث نشي ټاکل کېدای.

²⁹⁹ زاهدي احمدزی، ښځه او سياست، امير کروړ کتابتون، پشاور، ۱۳۹۱ هـ ش ص ۸۱

³⁰⁰ عبدالظاهر داعي، زنان قهرمان در عصر نبوت، مؤسسه انتشارات الازهر، کابل، ۱۳۸۹ هـ.

د امویانو د خلافت دوره:

د امویانو د خلافت دوره د خلفای راشدینو د خلافت له دورې څخه وروسته شروع شوه او دا هم د اسلام په تاریخ کې یوه ځلانده دوره ده ځکه چې له یوې خوا پکې اسلامي قلمرو ډیر پراخه شو او له بلې خوا پکې د اسلامي دعوت او د مدارسو د ایجاد او دوام پر اساس د مسلمانانو تعداد ورځ تر بلې زیاتیده که څه هم چې پدې دوره کې بعضي کارونه د اسلام د اصولو خلاف وو خو بیا هم اسلام ته پکې ډیر خدمت شوی دی دا دوره چې په یوڅلویښت ۴۱ هـ ق کال کې شروع شوه او په یوسلو او دوه دیرش ۱۳۲ هـ ق کال کې پای ته ورسیده چې لمرنې حکمران پکې معاویه بن ابو سفیان رضي الله تعالى عنه وو او اخرنی حکمران یې مروان بن محمد وو ، دا چې پدې دوره کې هم په اوایلو کې اکثره صحابه کرام ژوندي وو او تابعین او تبعه تابعین هم پکې موجود وو او بل دا چې د اسلامي فقهې ستر ، ستر علماء هم پدې دوره کې ژوند کاوه ددی هر څه سره هم په دې ټوله دوره کې یوه ښځه هم د مسلمانانو د خلیفه په حېث ونه گومارل شوه او نه چا دا غوښتنه وکړه چې ښځه دې د مسلمانانو خلیفه شي ، نو لدې ځایه هم زموږ دعوی د اثبات په طرف ځي او په نتیجه کې ویلای شو چې ددې اسلامي دورې د تاریخ له کتلو څخه وروسته باید ووايو چې په اسلامي نظام کې ښځو ته د خلافت د دندې د ترسره کولو حق نشته³⁰¹.

د عباسیانو د خلافت دوره:

د امویانو د خلافت له دورې د پای ته رسیدو وروسته د عباسیانو د خلافت دوره شروع شوه چې د پیل نېټه یې یوسلو دوه دیرش ۱۳۲ هـ ق کال او د پای نېټه یې شپږ سوه او شپږ پنځوس ۶۵۶ هـ ق کال دي ، ددې کورنۍ لمرنې حکمران عبدالله بن محمد نومیده چې په ابوالعباس سفاک سره یې شهرت درلود او په اخره کې خلیفه مستعصم وو چې اسلامي خلافت د هغه په دوره کې د هولاکو خان په یرغل له مینځه ولاړو ، خو په هر حال پدې دوره کې هم د اسلام لپاره ډېر زیات کارونه ترسره شول او اسلامي فقهه د اوج درجې ته ورسیده چې د اسلامي فقهې طلايې دوره هم د عباسیانو د خلافت په دوران کې وه ؛ ددې هر څه سره یعنې چې په اسلامي نړۍ کې ډیر ستر ، ستر فقها هم موجود وو او همدارنگه د احادیثو شپږ مشهور کتابونه هم تدوین شوي وو لنډه دا چې اسلامي احکام هر چاته په ډیر ښه شکل سره معلوم وو خو بیا هم پدې ټوله دوره

³⁰¹ اکبر شاه نجیب آبادی ، د اسلام تاریخ ، دویم ټوک ، ژباړه: سید فضل مولا لتون ، پېغام خپرندوی مرکز ، پېښور ،

کې یوه ښځه هم د مسلمانانو د خلیفه او مشرې په توګه ونه ټاکل شوه بلکې ټول حکمرانان یې چې تیر شوي دي ټول نارینه وو³⁰².

د ترکیي عثمانی خلافت:

د اسلام په سیاسي تاریخ کې د ترکیي عثمانی خلافت هم د یوې ځلاندي دورې په حېث ښکاري، د ترکیي عثمانی خلافت چې رسماً په ۹۲۲ هـ ق کال کې وروسته د مملوکی دولت له ختمېدو څخه شروع شو او تر ۱۳۴۲ هـ ق کال (چې د ۱۹۱۴ میلادي کال سره سمون خوري) پورې یې دوام وکړ چې بیا د مصطفی کمال اتاترک په واسطه لمنځه ولاړ، په هر حال د عثمانی خلافت په دوران کې هم د اسلام لپاره ډېر ستر او بنسټیز کارونه ترسره شول، د اسلامي فقهي مختلف کتابونه ولیکل شول او داسې نور په سلګونه کارونه وشول؛ خو مقصدي خبره دا چې پدې دوره کې یوه ښځه هم د مسلمانانو د خلیفه په حېث ونه ګومارل شوه او د مسلمانانو ټول خلفاء نارینه وو، چې دا هم زموږ د ادعا لپاره یو دلیل کېدای شي چې که د ښځو خلافت په اسلامي شریعت کې صحیح وای نو پدې دوره کې خو به هم یوه ښځه د مسلمانانو د خلیفه په حېث ټاکل شوی وای خو داسې هیڅکله هم ونشول³⁰³.

د ښځو د خلافت د مؤیدینو دلائل او د هغې ځواب:

د مخکیني بحث د لوستلو ورسته پدې باندې پوه شو چې په اسلام کې د ښځو لپاره د مسلمانانو د خلافت د دندې ترسره کول مطلقاً منع ده او جواز نلري خو بیا هم ځینې علماء شته چې ښځو ته د خلافت د دندې د ترسره کولو جواز ورکوي نو موږ به انشاءالله چې ددې مطلب په ترڅ کې لمرې د هغوی دلائل ذکر کړو او وروسته به یې انشاءالله چې د هر دلیل لپاره ځواب بیان کړو. اول دلیل: دوکتور یوسف قرضاوي صاحب په خپل کتاب سیاسي فقه کې ویلي دي چې "په اوس وخت کې خو اسلامي خلافت نشته او د نړۍ اکثره نظامونه د دموکراسۍ د نظام پر اساس اداره کېږي نو ښځې خو د خلافت څخه منع شوي دي نه د ولسمشرۍ څخه نو بناءً ښځې کولای شي چې په یو مملکت کې د مسلمانانو عمومي قایده شي" او د خپلې دعوی د اثبات لپاره یې

³⁰² پورتنی منبع، ص ۲۲۷ تر ۵۱۲
³⁰³ اکبر شاه نجیب آبادی، د اسلام تاریخ، دریم ټوک، ژباړه: سید فضل مولا لیتون، پېغام خپرندوی مرکز، پېښور، ۱۴۲۷ هـ ق، ص ۲۸۰ تر ۵۱۳

د سبأ د ملکې "بلقیس" داستان ته اشاره کړې ده او ویلي یې دي چې قرآنکریم دې ښځې ته یوه ښه رهبره ویلي ده ³⁰⁴.

ځواب: دا سمه ده چې په اوس وخت کې اسلامي خلافت نشته او په نړۍ کې اکثره جمهوري نظامونه دي خو باید دا یادونه وشي چې که په خلافت کې خلیفه لمړی شخص وي نو په جمهوري نظامونو کې د هغې معادل جمهور رئیس دی نو دلته جمهور رئیس په خلیفه باندې قیاس کېدای شي او بله خبره دا چې د قرآن کریم د ایت پر اساس د ښځو مشري که په هره اندازه وي په نارینه وو باندې منع ده.

دویم دا چې قرضواوي صاحب د دلیل لپاره د بلقیس د پادشاهۍ کیسه راخیستې ده چې اصولاً په هغې کیسې باندې په دوه دلایلو استناد نشي کېدای.

1. دا دلیل ځکه صحیح ندی چې د بلقیس پادشاهي چې قرآنکریم ذکر کړې ده هغه یې د بلقیس د مسلمانېدو څخه مخکې ذکر کړې ده نه د هغې د مسلمانېدو څخه وروسته، بلقیس چې کله مسلمان شوه نو سلیمان "علیه السلام" د هغې نکاح د همدان د پاچا سره وکړه او د همدان پاچا یې د یمن پاچا هم کړ، همدارنگه په یو روایت کې حافظ ابن کثیر ویلي دي چې د مسلمانېدو وروسته بلقیس د پادشاهۍ څخه عزل شوه او ددې په ډامه قرطبي لیکلي دي چې د سلیمان "علیه السلام" سره یې نکاح وکړه؛ خو په هر حال د اسلام د قبلولو وروسته د پادشاهۍ څخه لرې کړای شوې وه ³⁰⁵.

2. که د بلقیس پادشاهي د هغې د اسلام قبلولو وروسته هم صحیح وي، بیا هم زموږ لپاره دلیل نشي کېدای ځکه چې د پخوانیو شریعتونو هغه احکام زموږ لپاره قابل د قبول دي چې د قرآن او سنت سره په ټکر کې نه وي او دا خبره د قرآنکریم د آیت او د رسول الله "صلی الله علیه وسلم" د گڼ شمیر احادیثو سره په ټکر کې ده ³⁰⁶.

دویم دلیل: ددې نظریې ځینې قائلین د جمل په جگړه کې د عایشې رضی الله تعالی عنها گډون او د هغې لخوا د جگړې په مشرۍ باندې دلیل نیسي او وایي چې پدې جگړه کې لوی، لوی صحابه کرام لکه عبدالله بن زبیر رضی الله تعالی عنه او طلحه بن عبیدالله رضی الله تعالی عنه هم د عایشې رضی الله تعالی عنها تر قیادت لاندې ولاړ وو او یو بل دلیل لدې ځایه دا بیانوي چې عایشې رضی الله تعالی عنها په هغه

³⁰⁴ یوسف قرضواوي، سیاسي فقه، ژباړه: شېرآغا کریمي، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، ۱۳۹۴ هـ ش، ص ۲۵۷

³⁰⁵ زاهدي احمدزی، ښځه او سیاست، امیر کروړ کتابتون، پشاور، ۱۳۹۱ هـ ش، ص ۱۰۵

³⁰⁶ پورتنۍ منبع، ص ۱۰۶

وخت کې د لمانځه لپاره عبدالله ابن زبير رضي الله تعالى عنه د امام په توگه مقرر کړ، نو دوی وايي چې هغه څوک چې د لمانځه لپاره امام تعينوي هغه خو خليفه او عمومي قايد وي؛ نو کله چې عايشه رضي الله تعالى عنها داسې مقام خپلوي او داسې ستر، ستر صحابه کرام يې ملاتړ کوي نو لدې ځايه د بنځو د قيادت مسئله صحيح ده.³⁰⁷

ځواب: د جمل په پېښه باندې د بنځو د قيادت د جواز لپاره استناد کول يو غير علمي کار دی او هغه ځکه چې:

1. دا دليل اُ صولاً صحيح ندې ځکه چې په کومه مسئله کې چې د الله تعالى او د رسول الله "صلی الله عليه وسلم" څرگند احکام موجود وي نو په هغې کې د يو صحابي عمل د دليل په توگه نشي راوړل کېدای او په دې اړه د قرآنکريم او نبوي احاديثو څرگند احکام موجود دي.

2. بله خبره دا چې په هغه وخت کې چې دا پېښه رامنځته شوه نو د زياتو صحابه کرامو لخوا وغندل شو او دا يې يو ناسم کار وباله، په هغه وخت کې ام المؤمنین ام اسلمه رضي الله تعالى عنها عائشي رضي الله تعالى عنها ته يو خط وليږه او پکې يې ليکلي وو چې "ستا لمن په قرآن ډکه شوې ده، ته هغه نه خپروې او تاته ياد نه دي چې رسول الله "صلی الله عليه وسلم" په دین کې د افراط کولو څخه منع کړې وې، تا به رسول الله "صلی الله عليه وسلم" ته څه ځواب ويلې وای که هغې پدې توگه ليدلې وای چې د دښتې له يوې خوا نه په اوبښ باندې بلې خوا ته ځغاستلې.

همدارنگه ددې واقعي وروسته عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنه عائشي رضي الله تعالى عنها ته وويل چې ستا کور ستا لپاره د اوبښ د کجاوې نه بهتر وو.³⁰⁸

3. همدارنگه عائشه رضي الله تعالى عنها هم په خپل دې کار باندې ډيره پښېمانه وه او يو ورځ يې عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنه ته په شکايتي ډول وويل چې ولې دې زه ددې کار نه منع نه کړم.³⁰⁹

³⁰⁷ سيد حبيب شاکر، د بنځو سياسي حقوق، نشر کوونکې: د ارشاد، حج او اوقافو وزارت، کابل، ۱۳۹۲ هـ ش، ص ۷

³⁰⁸ سيد ابوالاعلی، مودودي، اسلامي رياست، ژباړه: قريب الرحمن سعيد، دوهم ټوک، پيغام خپرندوی مرکز، پشاور، ۱۳۹۳ هـ ش، ص ۶۰۳

³⁰⁹ پورتنی منبع، ص ۶۰۶

دریم دلیل: د بنځو د عمومي قیادت موافقین بل دلیل داسې وایي چې د "الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ" آیت شریف د کورنی د چارو په هکله نازل شوې دې نه د ملک په سطحه د سیاست په هکله³¹⁰.

ځواب: پدې آیت شریف کې د (الرجال قوامون علی النساء) الفاظ په مطلق ډول راغلي دي نو موږ هم ځکه دلته د دلیل په توګه باندې راوړه؛ که چېرې د (فی البيوت) قېد پکې وضع شوې وای نو بیا دا ادعا صحیح کېدله چې دا آیت د کورنیو چارو لپاره دی، خو اوس دا ادعا د منلو وړ نده، بل دا چې که دا ادعا یې ومنو نو بیا هم باید دا ووايو چې کله چې یو چاته الله "ج" په کورنیو چارو کې د مشرۍ حق نه وي ورکړې نو هغه به د یو مملکت په سطحه د مشرۍ قابلیت چېرته ولري³¹¹.

که حقیقت ته نظر وشي نو د اسلامي شریعت حکم پدې اړه یو فطري او ګټور حکم دې او هغه ځکه چې:

1. د دنیا پیدا کوونکې الله تعالی دې نو په همدې اساس د دنیا د چارو د انتظام لپاره له هغې څخه بل څوک ښه نه پوهیږي، نو کله چې الله تعالی دا دنده نارینه وو ته سپارلې ده نو پدې کې د انسانانو خیر او کامیابي ده.

2. الله تعالی د انسان په نوع کې دوه جنسه پیدا کړل چې یو یې نارینه او بل یې ښځینه دي او هر یو ته یې بیل، بیل خصوصیات ورکړل، نارینه یې قوي، د سختیو په مقابل کې مقاومت کوونکې او د هر ډول سخت کار د اجرا قابلیت یې ورکړه؛ او ښځه یې نازکه، ښایسته او د مهربان زړه درلودونکې پیدا کړه خوی یې داسې دې چې د سختیو په مقابل کې ډیره کمه مبارزه کولای شي، نو الله تعالی هر یو جنس ته خپلې، خپلې دندې وسپارلې چې نارینه وو ته یې د سخت کار کولو، د پېسو ګټلو او د هیواد د سیاست او دفاع دنده وسپارله او ښځې یې په کور کې مأمورې کړې ترڅو خپل اولادونه وروزي او د کور چارې منظمې کړي. نو له همدې ځایه وایو چې د بنځو مسؤلیت د هغوی د اولادونو روزل او د کور د چارو منظم کول دي او که د قیادت او رهبرۍ دنده وسپارل شي نو د اولاد د روزلو او د کور د کار نظم به اخلال شي.

³¹⁰ محمد حسن حقیار، ښځه او اسلام، خپرندوی: د افغانستان د ملي تحریک فرهنگي خانګه، ۱۳۹۳ هـ ش، ص ۱۰۱

³¹¹ سید ابوالاعلیٰ، مودودي، اسلامي ریاست، ژباړه: قریب الرحمن سعید، دوهم ټوک، پیغام خپرندوی مرکز، پشاور

3. يوه اساسي خبره دا هم ده چې اسلام پدې خاطر بنځو ته د رهبري حق ندې ورکړې ځکه چې اسلام کې مشري او رهبري ته د مسؤليت په سترگه کتل کېږي نه د منصب او امتياز په سترگه چې پدې اړه رسول الله "ص" فرمايلې دي چې: يقيناً چې تاسې خو د امارت حرص کوي خو ژر ده چې د قيامت په ورځ به پښيमानه شئ.³¹² (صحيح البخاري، باب ما يکره من الحرص على الإمارة)

4. همدارنگه بايد ووايو چې هر دين او هر قوم کې د مشري لپاره ځانگړي شرطونه وي، همدارنگه په اسلام کې هم د مشري لپاره ځانگړي شرطونه دي، تر دې چې په اسلام کې هر سړی هم نشي کولای چې د خلافت، امامت... مقام ترلاسه کړي بلکې خاص شرطونه يې ورته کېښودلي دي چې ځکه چې هر سړی دا دروند بار نشي اوچتولی او نه هر سړی د دغه مسؤليت حق پرځای کولای شي، همدارنگه د بنځې ځانگړي حالات هغې ته اجازه نه ورکوي چې د مسلمانانو رهبري په غاړه واخلي لکه د هغې مياشتنی ناروغي، د ولادت د مهال ناروغي، د اولاد روزل او سرپرستي او داسی نور، نو د بنځې دغه حالات هغې ته دا اجازه نه ورکوي چې په سياست کې گډون وکړي او د مسلمانانو عمومي رهبري په غاړه واخلي.³¹³

5. عملي تجربو هم دا ښودلې ده چې تر اوسه په نړۍ کې اکثره وخت نارينه وو ته دا کار سپارل شوې دې يعنې دا کار د انساني فطرت سره هم يو برابر کار دې چې د قيادت چارې دې نارينه وو ته وسپارل شي.

6. په نړۍ کې که د کاميابو دولتونو سياسي تاريخ ته وگورو نو هيڅکله يې هم بنځه واکداره شوې نده، لکه د مثال په ډول د مسلمانانو د برم او عزم په دوره کې يوه بنځه هم د مسلمانانو د خليفه په توگه نه وه ټاکل شوې، همدارنگه د امريکا د متحده آیالاتو تاريخ ته که وگورو تراوسه يې ۴۵ کسانو د ولسمشرۍ دنده ترسره کړې ده چې يوه يې هم بنځه نه وه بلکې ټول ولسمشران يې سړي وو.

7. دا چې په مذهبي ټولنو کې بنځې اکثره په کور کې دننه وي او نارينه د کور څخه دباندې کار کوي او همدارنگه په سياسي چارو کې هم هميشه نارينه گډون کوي نو بنځو په رواني

ډول هم دا خبره منلې ده چې سياست يو مغلق او پېچلې عمل دې او ښځې نشي کولای چې دا دروند پېټې په خپلو اوږو باندې بار کړي.

مراجع

- * زاهدي احمدزی ، د اسلامي حکومت بنسټونه ،
* گوهر رحمان ، اسلامي سياست ،
* محمد حسن ، ديوندي / شير احمد عثمانی ، کابلی تفسير ،
* حسن ، عميد ، فرهنگ فارسي عميد ،
* عبدالقيوم زاهد ، مشواني ، زاهد پښتو- پښتو سيند ،
* سيد ابوالاعلی ، مودودي ، تفسير تفهيم القرآن ، ژباړه : مولوي قيام الدين كشاف ،
* عبدالسلام رستمي ، تفسير القرآن الكريم ،
* عبدالله ، فاني ، تفسير لامثال
* عبدالظاهر داعي ، زنان قهرمان در عصر نبوت ،
* اکبر شاه نجيب آبادی ، د اسلام تاريخ ، دويم ټوک ، ژباړه : سيد فضل مولا لتون ،
* يوسف قرضاوي ، سياسي فقه ، ژباړه : شېر آغا کریمي
* زاهدي احمدزی ، ښځه او سياست ،
* سيد حبيب شاکر ، د ښځو سياسي حقوق ،
* سيد ابوالاعلی ، مودودي ، اسلامي رياست ، ژباړه : قریب الرحمن سعید ،
* محمد حسن حقیار ، ښځه او اسلام ،
* سيد ابوالاعلی ، مودودي ، اسلامي رياست ،
* رفيع الله عطاء ، په اسلام کې د ښځې مقام ،